

ВОРОНА Ольга Олександрівна (20. 11. 1961, Київ) — живописець і монументаліст. Дочка [О. Ворони](#). Член НСХУ (1990). Закін. Київський художній інститут (1987; викл. [О. Кожеков](#), [М. Стороженко](#), [В. Чеканюк](#)). Працювала на Творчо-вироб. об'єдн. «Художник» (1987–91). Від 1987 — учасниця респ., всесоюз. та зарубіж. мистецьких виставок. Персон. — у Києві (1995, 1999, 2000). У творчості В. прагне засвідчити силу духов. потенціалу українського народу; одвіч. образам та

символам надає незвичного для них значення. Роботи зберігаються у Пирятин. картин. галереї (Полтав. обл.).

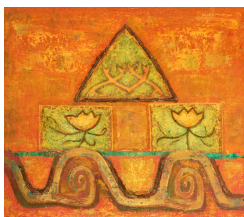
Основні твори

мозаїчне панно «Дивосвіт» (1990; фасад дитсадку у Вінн. обл.); вітражі – «Природа-цілитель» (1989; вестибюль Київ. клін. лікарні № 4), «Гора праведників», «Вдовиний вирій», «Народження колискової» (усі – 1990), вітражі – «Берегиня», «Обереги» (обидва – 1991; у приміщенні автовокзалу м. Славутич Київ. обл.), «Весільне дерево» (1993), «Замовляння води», «Дві лілії» (обидва – 1994), «Моління про дощ» (1995), «Місто на заході сонця» (1996), «Шаховий король» (1997), «Джерело. Східна варіація» (1998), «Освідчення» (1999), «Білий колір самотності», «Місто на тлі зеленого неба», «Прокинувшись у 17 ст.» (усі – 2000).

Рекомендована література

1. Чуйко Т. «Бо душа моя – верба» // КіЖ. 1995, 29 листоп.;
2. Хом'яков Л. Відроджуючи втрачені ідеали // ОМ. 1997. № 3–4;
3. Ламонова О. Крихка таємниця картин // КіЖ. 1999, 13 листоп.
[Л. Л. Хом'яков](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ворона Ольга Олександрівна / Л. Л. Хом'яков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29775>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).